

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E., o. z., T. X., B., IČO: X.,** zastúpeného *Mgr. V. Š.,* advokátom so sídlom v B., N. o. X., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky,** Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: SLV-401/OLVS-2009 z 20. augusta 2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 167/2009-31 zo 17. marca 2011, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 167/2009-31 zo 17. marca 2011, **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a l š i e k o n a n i e.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) zrušil **rozhodnutie žalovaného č.: SLV-401/OLVS-2009 z 20. augusta 2009** - ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu podaný proti rozhodnutiu Ministerstva vnútra SR, úradu pre ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misí č. KM-878-1/SI-2009 z 15. júla 2009, ktorým podľa § 18 ods. 2 v spojení s § 9 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „zák. č. 211/2000 Z. z.“ alebo „zákon o slobode informácií“) nevyhovelo žiadateľovi poskytnúť informáciu uvedenú v jeho žiadosti o sprístupnenie informácií, doručení a zaregistrovanú pod č. KM-878/SI-2009 dňa 7. júla 2009 na Ministerstve vnútra SR, a toto rozhodnutie potvrdil, krajský súd vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 245,72 € na účet právneho zástupcu žalobcu, do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je potrebné podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušiť, a to z dôvodu nesprávnej aplikácie právneho predpisu zo strany žalovaného správneho orgánu. Súd súhlasil s jeho názorom, že v prípade informácií týkajúcich sa osobných údajov fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených zákonom, povinná osoba sprístupňuje tieto informácie len vtedy, ak to ustanovuje zákon alebo na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby, čo v tomto prípade splnené nebolo. Zdôraznil, že z obsahu žiadosti žalobcu zo 7. septembra 2009 je nesporné, že tento požiadal podľa § 14 zák. č. 211/2000 Z. z. o poskytnutie kópie rozhodnutia o disciplinárnej

sankcii udelenej L. N.N. referentke X.. Podľa názoru súdu, žalovaný, vzhľadom k tomu, že s touto informáciou disponoval, bol povinný s poukazom na ust. § 2 ods. 1 v spojení s ust. § 5 cit. zákona predmetné rozhodnutie žalobcovi sprístupniť. Ohľadne námietky žalovaného o nemožnosti sprístupnenia uvedeného rozhodnutia z dôvodu, že toto obsahovalo aj požadovanú informáciu (dátum narodenia a osobné číslo) a že tým tvorí utajovanú skutočnosť podľa osobitného zákona, ku ktorému žiadateľ nemá oprávnený prístup, súd uviedol, že žalovaný bol povinný v zmysle zákona o slobode informácií, predmetné rozhodnutie sprístupniť v upravenej forme, t.j. bez identifikačných údajov, teda bez uvedenia rodného čísla, dátumu narodenia a osobného čísla, ktoré bolo pridelené p. L. N..

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podal žalovaný odvolanie dôvodiac, že ho považuje za nesprávny, v rozpore so zákonom o slobode informácií, a teda aj v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Žalovaný uviedol, že z ustanovení § 5 zákona o slobode informácií, ktorý citoval, vyplýva, že ods. 2, 3, 4, 7 a 8 sa na neho nevzťahujú. Zdôraznil, že na žalovaného sa vzťahujú odseky 1 a 4 §-u 5 zákona o slobode informácií, pričom v žiadnom z ustanovení vzťahujúcich sa na žalovaného nie je daná povinnosť žalovanému zverejniť rozhodnutie o disciplinárnom opatrení, ktoré žalovaný uložil svojmu pracovníkovi. S poukazom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd horeoznačený rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil a zároveň, aby žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 157,09 € (123,50 € + 7,41 € + 26,18 €). Zdôraznil, že odvolanie žalovaného je založené na zásadnom nepochopení jednotlivých inštitútov zákona o slobode informácií, ktorý upravuje poskytovanie informácií dvoma spôsobmi. Jednak je to povinné **zverejňovanie informácií** /§ 5 až § 6 cit. zák./, ktoré sa deje spôsobom umožňujúcim hromadný prístup /§ 6 cit. zák./ bez ohľadu na skutočný záujem verejnosti o zverejňované informácie, pričom pri tomto spôsobe poskytovania informácií platí zásada, že sa zverejňuje iba to, čo je zákonom výslovne určené. Druhým spôsobom poskytovania informácií je tzv. sprístupňovanie (§ 14 až § 21 cit. zákona), ktoré sa deje výlučne na základe individuálnej žiadosti konkrétnej fyzickej alebo právnickej osoby, pričom doručením žiadosti začína správne konanie. Žalobca uviedol, že tento spôsob poskytovania informácií je založený na princípe „čo nie je tajné, je verejné“. Zdôraznil, že rozhodnutie o disciplinárnej sankcii nežiadal zverejniť (spôsobom umožňujúcim hromadný prístup), ale iba sprístupniť. Súd preto správne rozhodol, že požadovaná informácia ako taká nie je vylúčená zo sprístupňovania a žalobcovi mala byť sprístupnená. Uviedol tiež, že odvolacia argumentácia žalovaného je mylná, pretože súd nerozhodoval o zverejnení informácie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť z dôvodu závažných procesných pochybení.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôvodov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení

riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené.

V správnom súdnictve je súd *viazaný žalobou vymedzeným rozsahom a dôvodmi preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, čomu zodpovedá jeho povinnosť preskúmať správne rozhodnutie iba v danom rozsahu a rozhodnúť o všetkých bodoch žaloby s tým záverom, že v odôvodnení svojho rozhodnutia sa s nimi náležite vysporiada.*

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia /§ 250i ods. 1 O.s.p./.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a **rozhodnutia žalovaného č.: SLV-401/OLVS-2009 z 20. augusta 2009** - ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu podaný proti rozhodnutiu Ministerstva vnútra SR, úradu pre ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misií č. KM-878-1/SI-2009 z 15. júla 2009, ktorým podľa § 18 ods. 2 v spojení s **§ 9 ods. 2 zákona o slobode informácií** nevyhovelo žiadateľovi poskytnúť informáciu uvedenú v jeho žiadosti o sprístupnenie informácií, doručenú a zaregistrovanú pod č. KM-878/SI-2009 dňa 7. júla 2009 na Ministerstve vnútra SR, a toto rozhodnutie potvrdil.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu, je zrejmé, že žalobca **požiadal** žalovaného podľa zákona č. 211/2000 Z. z. „o sprístupnenie kópie rozhodnutia o disciplinárnej sankcii udelenej L. N. referentke X. za to, že úradný záznam, ktorého predmetom bol incident poslanca NR SR Ing. J. S. dňa 28.4.2009 o cca 19,45 hod. v podzemných garážach NR SR, sprístupnila tretej osobe“.

Správne orgány pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu vo svojich rozhodnutiach aplikovali ustanovenie § 9 ods. 2 zák. č. 211/2000 Z. z., ktoré odôvodnili tým, že žiadateľom požadovaná informácia je informáciou o osobných údajoch fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených zákonom č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov, a teda je potrebné pred jej sprístupnením, nakoľko povinnosť ju zverejniť nevyplýva zo žiadneho osobitného zákona, mať predchádzajúci písomný súhlas dotknutej osoby, ktorá podľa pracovného zaradenia nepatrí do okruhu osôb uvedených v § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 veta prvá cit. zákona, informácie o osobných údajoch fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok, povinná osoba sprístupní len vtedy:

- 1./ ak to ustanovuje zákon **alebo**
- 2./ na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby.

Úlohou súdu v predmetnej veci, vzhľadom na obsah žaloby, bolo vyriešenie právnej otázky, či boli v danej veci splnené zákonné podmienky zo strany správnych orgánov na postup a rozhodnutie v zmysle citovaného zákonného ustanovenia.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil len v závere rozhodnutia v poslednom odseku na str. 5, v podstate tým, že uviedol, že „žalovaný bol povinný v zmysle zákona o slobode informácií sprístupniť predmetné rozhodnutie žalobcovi v upravenej forme, t.j. bez identifikačných údajov, teda bez uvedenia rodného čísla, dátumu narodenia a osobného čísla, ktoré bolo pridelené p. L. N.“.

Vôbec však nedal odpoveď na otázku, **či požadovanú informáciu o disciplinárnej sankcii príslušníčky Policajného zboru možno odmietnuť z dôvodu ochrany súkromia** – pričom táto otázka je pre posúdenie zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia podstatná. Medzi spornými stranami je totiž zásadný rozpor v tom, že pokiaľ žalobca tvrdil, že požadovaná informácia sa súkromia fyzickej osoby netýka, žalovaný správny orgán zaujal v tejto otázke zásadne odlišný postoj, keď konštatoval, že požadovaná informácia je informáciou o osobných údajoch fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených zákonom č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov, a teda je potrebné pred jej sprístupnením, nakoľko povinnosť ju zverejniť nevyplýva zo žiadneho osobitného zákona, mať predchádzajúci písomný súhlas dotknutej osoby, ktorá podľa pracovného zaradenia nepatrí do okruhu osôb uvedených v § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií.

Na základe uvedeného senát Najvyššieho súdu SR skonštatoval, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedá požiadavke vyplývajúcej z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorej je povinnosťou súdov uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založili. Súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu je totiž nepochybne požiadavka, aby sa príslušný všeobecný súd v konaní právne korektným spôsobom a zrozumiteľne vyrovnal nielen so skutkovými okolnosťami prípadu, ale aj s vlastnými právnymi závermi, ktoré ho viedli ku konkrétnemu rozhodnutiu. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie predmetného rozhodnutia krajského súdu uvedené atribúty nespĺňa.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom možno vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým účastníkovi konania znemožnil realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva, pričom možnosť konať pred súdom prvého stupňa je účastníkovi odňatá vždy, ak jeho rozhodnutie neposkytuje účastníkovi konania dostatočné argumenty preukazujúce zákonnosť jeho rozhodnutia alebo postupu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, s poukazom na vyššie uvedené, zrušil z procesných dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. napadnutý rozsudok a vec podľa § 221 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie bez toho, aby sa zaoberal meritom veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.), a to bez toho, aby sa zaoberal hmotnoprávnou stránkou odvolania.

V ďalšom konaní prejedná vec v medziach podanej žaloby, znova o nej rozhodne a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodní.

Súčasne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí opätovne rozhodne o náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 30. mája 2012

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth